

zik. A rétegben sárga agyagos foltokat figyeltünk meg, ezek szintjét, amely metszetben élesen kirajzolódott, tekintettük választóvonalnak, az SE-006 és az alatta lévő, azonos állagú sötétbarna SE-014 között. A sárga agyagos foltok a szonda közepén egy közel É-D-i irányú, mintegy 0,4 m szélességű sávot rajzoltak ki, amely talán egy tapasztott sövényfal lenyomata lehetett. A szonda K-i végében egy néhány cm vastag sárga agyagos omladékot találtunk. A szonda ÉK-i sarkában egy mély, humuszos betöltésű, paticsdarabokat tartalmazó 1,3 m mély beásás részletét tártuk fel. A szonda ÉNy-i részén a sárga agyagos altalajban egy további sekély beásás rajzolódott ki, ebben a rétegben további 9 apró cölöplyuk nyomát figyeltük meg, amelyek közül 3–3 egy vonalba esett.

LASSÁNYI GÁBOR

70. Budapest, XI. Beregszász utca–Rodostó utca–Nagyszeben utca–Névtelen utca

U

2006. szeptember. 26. és november 7. között a Budapesti Történeti Múzeum régészeti kutatást végzett lakópark építését megelőzően. Az egykori Kinizsilaktanya területén előzetesen 2006 márciusában Lassányi Gábor végzett próbafeltárást, amelynek során a T1-es épülettömb ÉK-i részében az újkőkori vonaldiszes kerámia megtelepedésének nyomai kerültek elő. A próbafeltárást eredményei alapján a település elhelyezkedése a tervezett épülettömb Beregszász úti oldalán volt feltételezhető, így az itt építendő épületek pincetömbjének teljes feltáráására került sor. A T1 tömb ÉK-i sarkában kiásott pincetömb területén (Hrsz.: 1996/3), összesen 1990 m²-en, 57 régészeti objektumot tártunk fel, amelyeknek zöme a dunántúli vonaldiszes kultúra kései, Zselíz-időszakának településéhez köthető. A település objektumainak többsége az É-i, Beregszász út felé eső oldalon található kőzetlisztes agyagos altalajba ásva koncentrált; a terület déli részében jelentkező tömör, köves lejtőtörmelékben mindössze három, újkoriként meghatározható objektum került elő. Eszerint a kőtörmelékes altalaj természetes határt szabhatott az újkőkori település déli irányú terjeszkedésének, amelynek objektumait a terület geológiai viszonyaihoz alkalmazkodva, a kedvezőbb talajviszonyokat kihasználva létesítették. A terület ÉK-i szögletében a neolitikus település objektumai sűrűn, gyakran egymásba ásva kerültek elő. Több egymást metsző tároló és egyéb rendeltetésű gödör mellett egy oszlopvázis épület részletét és több oszlophelyet sikerült megfigyelnünk. Egy közel 8 m átmérőjű, 1 m mély kerek gödör, oldalába bevájt kemencével, eredetileg műhelygödörként szolgálhatott. A kemence 2–3 cm vastagságban átégett boltozata kissé megroskadt, de nem omlott be. Átmérője 110 cm, mélysége 48 cm, magassága 17 cm volt. A 2–3 cm vastag, 110×80 cm átmérőjű platni tapasztása alatt elszórtan elhelyezett kőtöredékek kerültek elő.

Az elsőtől Ny-ra elhelyezkedő második felületet 786 m²-en kutattuk. Az újkőkori településnek mindössze két, egymástól távolabb elhelyezkedő objektumát; egy oszlophelyet és egy jelentősebb kiterjedésű gödröt sikerült feltárnunk. Kőtörmelékes altalaj csak a terület DNy-i sarkában jelentkezett, így elképzelhető, hogy itt a település az agyagos altalajt követve déli irányban is továbbhúzódhatott. A feltárt objektumokból összességében kevés kerámiatöredék és minimális állatcsont került elő. A nagyméretű 15. sz. objektum felső rétegében nagy mennyiségű lenyomatos patics-töredéket, továbbá több gödörben jelentősebb mennyiségű követ is találtunk.

M. VIRÁG ZSUZSANNA

71. Budapest, XI. Dombóvári út

(Lágymányosi-öböl)

Ő, Kk, Tő, Kú

A Lágymányosi híd budai hídfőjétől délre húzódó Duna-parti szakaszon fekvő ingatlanokon (Hrsz.: 4042/94, 4042/95, 4045/3, 4045/5) irodaházak és lakóépületek építését megelőzően, 2006. április 24. és június 19. között próbafeltárást, illetőleg 2006. szeptember 25. és november 24. között megelőző feltárást végeztünk.

Hrsz. 4042/94: A Dombóvári út és Vízpart utca szögletében fekvő ingatlan területén a beépítés csaknem teljes hosszában É-D-i irányban 34×9 m-es felületet kutattunk át. Régészeti lelet, illetve jelenség nem mutatkozott.

Hrsz. 4042/95: A Vízpart utca mentén délebbre elhelyezkedő ingatlan területén a próbafeltárást során összesen közel 700 m²-nyi területet kutattunk át. Az építési terület csaknem teljes hosszában, K-Ny-i irányban 55×9 m-es felületet jelöltünk ki, amelyet a kutatás során ÉK-i irányban további 5 m-rel kiszélesítettünk. Összesen 23 objektumot tártunk fel, amelyek közül 11 csontvázis temetkezés maradványait tartalmazta. A sírok a feltárt felületen nagyjából K-Ny-i irányú sort alkotva helyezkedtek el. A temetkezések többsége a barna agyagos réteg alsó részébe ásva, részlegesen bolygatott állapotban került elő, a sárga agyagos altalajba bemélyedő sírgödör mindössze két esetben volt megfigyelhető. A vázak – egy K-Ny-i kivételével – nagyjából É-D vagy D-É-i tájolásúak voltak. A háton fekvő vázak lábát több esetben, térdben kissé behajtván oldalra fordították. Az egyik sírban két, egyidejűleg eltemetett felnőtt egyén csontváza feküdt. A temetkezések közül mindössze négy tartalmazott régészeti leletet, főként viselethez tartozó tárgyakat. Háromban füles pitykegombok kerültek elő, két esetben jól megfigyelhetően a felsőtest környezetében. A negyedik leletes sír betöltésében, a kissé felhúzott térd magasságában egy vastárgy feküdt.

A feltárt további 12 objektum ismeretlen korú, lelet nélküli gödör, illetőleg oszlophelyként értelmezhető beásás volt.

Az előkerült sírok miatt a próbafeltárást követően szükségessé vált a teljes területre a megelőző régészeti ku-